

nævnte Sæts vilde blive fordøbet, hvilket selvfølgelig ikke vilde blive ensbetydende med, at Udgifterne til Lovens Gennemførelse vilde blive dobbelt saa store. Naar man betænker Prisniveauets uhyre Stigning, Markkursens fortsatte Fald og Kronens stadig synkende Købeevne, er det indlysende, at en Regulering, der standser ved 25 000 Kr., en Sum, der i 1920 ikke har større Købeevne end 9 000 Kr. i 1914, er utilstrækkelig. Der findes i de sønderjydske Landsdele talrige Mennesker, der ved Flid og Sparsommelighed har erhvervet sig en Kapital, der gav dem Udsigt til en forholdsvis sikret og sorgfri Alderdom. Krigen har reduceret denne deres Markkapital til saa godt som intet, og Dyrtiden har skabt stor Sorg og Bekymring i Hjem, hvor der før herskede Lykke og Tilfredshed. Medens de Maaned efter Maaned venter paa det Kronetilskud, Valutaordningen hjemler dem, nødsages de i mange Tilfælde til at tære paa deres Markkapital, der svinder bort som Sand mellem Fingrene. Langt de fleste er ude af Stand til at laane, da Pengene er altfor dyre og knappe, og de ikke ser sig i Stand til at betale Laanet tilbage. Forholdene er her i Virkeligheden ganske uholdbare. En naadig Skæbne har forskaanet det danske Folk fra at blive inddraget i Krigen, og det er derfor det danske Samfunds Pligt at yde en virksom og hurtig Støtte her, hvor den er absolut paakrævet. Mangen lille Rentier i de sønderjydske Landsdele sidder i ulige vanskeligere Kaar end de fleste Arbejdere, og hvis der ikke her skal indtræde en Katastrofe i mange Hjem, er det nødvendigt, at Hjælpen ydes rundeligt og hurtigt eventuelt gennem Udbetaling af Forskud. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister snarest at fremsætte et Forslag om en Tillægslov til Loven af 21. Juni d. A., hvori der tages Hensyn til de af Rentierne i Henvendelsen af 17. August fremsatte Ønsker.

Maa jeg i denne Forbindelse spørge den højtærede Finansminister, om han er i Stand til at oplyse dette høje Ting om, hvor langt Arbejdet med Gennemførelsen af Valutaloven af 21. Juni d. A. er fremskredet. Ifølge Lovens § 3, Stykke 4, skal Forvaltningsraadet ved hver Maanedes Udgang aflægge Beretning til Finansministeren, der i øvrigt til enhver Tid kan kræve saavel mundtlig som skriftlig Meddelelse om Virksomheden. Saa vidt jeg er underrettet, er de smaa Andragender vedrørende Summer paa op til 5 000 Mark endnu ikke færdigbehandlede, og Andragenderne vedrørende Beløb indtil 15 000 Mark, der behandles

først, afregnes foreløbig kun for de første 10 000 Marks Vedkommende. For Ansøgningerne vedrørende 10 000 Mark har der mig bekendt endnu slet ikke fundet nogen som helst Afregning Sted. Af ganske særlig Betydning er Spørgsmaalet om en Rente-regulering. Det hedder herom i Lovens § 7, Stykke 1 og 2: „Personer, der er henviste til ganske overvejende at leve af Livrente, Pension, der ikke overtages af det offentlige, og lignende Ydelser, skal for en Aarsindtægt af indtil 2 000 Mark have et aarligt Tilskud saaledes, at Indtægten forøges til et Beløb, der beregnes efter Forholdet 8 Kr. svarende til 9 Mark. For Indtægter over 2 000 Mark beregnes Tilskuddet efter en Skala, som af Forvaltningsraadet fastsættes i Overensstemmelse med de i § 5 d. angivne Regler. Den paagældende samlede Aarsindtægt maa dog ikke herved forøges til et Beløb af mere end 4 000 Kr. Personer, der ganske overvejende er henviste til at leve af Renter af en Kapital, kan efter samme Regler faa Rentebeløbet omsat i Kroner, dog kun paa den Betingelse, at ved den paagældendes Død en saa stor Del af Kapitalen, som — uden Beregning af Renter — svarer til de udbetalte Tilskuds samlede Beløb, tilfalder Staten. De paagældende Kapitalrentenydere kan, naar der fremsættes Begøring derom for Raadet, og dette skønner, at overvejende Grunde ikke taler derimod, faa Adgang til helt eller delvis at ombytte Rentereguleringen efter nærværende Paragraf med en Kapitalregulering indenfor de i §§ 5 og 6 nævnte Grænser. Har der fundet delvis Renteregulering og delvis Kapitalregulering Sted, hæfter kun den Del af Kapitalen, for hvilken Rentereguleringen er foretaget, for den i Stk. 1, 4. Punktum, omhandlede Tilbagebetaling til Staten.“ I Henhold til denne § 7 i Loven af 21. Juni om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele er der adskillige Personer, der foretrækker en Renteregulering for et Kapitaltilskud, men Forvaltningsraadets Formand siges at være af den Opfattelse, at Rentereguleringen, som omhandles i § 7, ikke gælder for Livstid, skønt Loven dog udtrykkelig foreskriver, at i Tilfælde af en Renteregulering tilfalder der Staten ved den paagældendes Død en saa stor Del af Kapitalen, som svarer til de udbetalte Tilskuds samlede Beløb. Naar det altsaa udtrykkeligt hedder i Loven, at den til Statens Ydelse svarende Del af Kapitalen ved Dødsfald tilfalder Staten, naar der har fundet Renteregulering Sted, medens der ikke findes nogen tilsvarende Bestemmelse for Tilfælde af Kapitalregulering, saa fore-